

Д-р. Лилия Стоянова

## ПЪРВИЯТ ДЕН НА ДЕТЕТО В УЧИЛИЩЕ

Усмивки и сълзи, детски смях и плахи очи, малка ръчичка в ръката на мама – това е то – малкото първолаче. Стиснало здраво букета в ръчичка, то смело прекрачва в училищния двор .... И вече пуска ръката на мама. Без да иска ... пораства.

Какво ще стопли малкото сърчице?

Какво ще го окуражи , за да пусне едната ръка и да хване другата – на своята учителка . Топла усмивка , прегръдка и кроткото: Добре дошло, мило дете, аз съм твоята госпожа, а ти си .... ?

Поднасяйки първото цвете на учителката, улавяйки първото другарче от своя първи клас, детето е вече в друг свят. То тръгва по един дълъг път – пътят на знанието. По този път е тръгнал всеки, но всеки ли е запомнил своя първи учебен ден?

Изправени пред препълнените двора на училището родители, малките първокласници приветстват своите другарчета с “Ученик съм вече аз!”

Чува се веселият звън на училищното звънче, от менчето плисва вода – за да върви като по вода. Строещи по двама, те вече пристъпват в класната стая, но все още търсят своите родители. Какво им трябва на децата?

Една приятна изненада, мъничко шега и много усмивки.

Всяко дете се радва на подаръче, а и сълзите – по-бързо пресъхват. Госпожата за всекиго е приготвила – мъничко, но от сърце.

На чина на всеки първокласник грижливо е подреден неговият комплект учебници. Това е първият – голям подарък.

Учителката започва да извиква имена. Но как ги знае? На всеки! Това е вече гордост.

Ето, мене ме познава по име. И картичката ми е надписана по име – лично до мен, не до всички деца. Топло залъче – за късмет и китка здравец – за здраве – за всичко е помислила нашата госпожа. Има и тефтерче, но какво ли ще пишем в него, та нали първокласниците нямат бележници. Може би госпожата трябва по някакъв начин да общува с мама и татко, а така наистина и по-лесно.

С картичката и тефтерчето в детската ръчичка е намерило място и грижливо завързано с панделка кратко писъмце.

“Мило дете, днес е твоят първи учебен ден. Не поглеждай плахо училищния праг. Тук ние заедно с теб ще тръгнем по трудните пътеки на знанието, но с общи усилия ще преодолеем всички препятствия.

Знай, че в живота успяват само умните и трудолюбивите и затова не жали сили, за да постигнеш успех.

Пази това, кратко писъмце като пожелание от твоята първа госпожа за вечен успех.”

Л.Стойнова

Това е изненадата за малките първокласници, но родителите също остават изненадани. Още с влизането в класната стая госпожата е раздала по една буквичка, която детето с нейна помощ ще изрече

И така започват:

А – агънце

Б – бягаше

В – вълчо го

Г – гонеше

Д – дръж , куче, вълка!

.....

Ю – юначина е Шарко

Я - я пак отново: а – агънце, б – бягаше .....

Докато се получи “Веселата азбука” Та нали училището е затова – да се учи.

Всеки родител с вълнение очаква да чуе детето си и вижда, че то вече е научило нещо.

Следва кратко приветствие от учителката към децата и всички гости.

Отново се виждат сълзи, но този път не в детските очи, те са грейнали от щастие, а в тези на възрастните, но това са сълзи от радост, те лесно се преглъщат.

15.09. това е той, първият учебен ден, за първокласника останал винаги първи!